

Vyjádření školitele Markéty Kittlové k průběhu studia a k disertační práci

Vzpouza materiálu. Publicistika Jiřího Weila ve 20. letech a jeho disertační práce jako revoluční gesto

předkládané v roce 2024 na Ústavu české literatury a komparatistiky

I. Hodnocení celého doktorského studia

Markéta Kittlová byla přijata do doktorského studia s projektem, který se obracel k rané tvorbě Jiřího Weila. Cítil biografické mu zachycení tohoto období. Postupně však bylo nahlédnuto, že jde o olbřímí úkol, který vyžaduje mnoho různých vstupů a rozšiřoval se kontextově a znamenal byl nepřiměřenou zátěž. Toto rozhodnutí se ukázalo správné jak hlediska samotné práce, tak zejména neočekávaným překážkám. Postupně jsme se ustavily s doktorandkou, že práce se bude věnovat „pouze“ Weilově disertační práci a kontextům této disertační práce. Do studia totiž vstoupila covidová pandemie. Markéta Kittlová měla hlavně kvůli zavření školy a škol a přesunu do online domácí výuky opravdu velkou zátěž. Velmi jsem ji obdivoval, jak se podařilo zvládnout. Tento fakt měl však pochopitelně neblahé následky na dobře rozvíjející se disertační projekt. Markéta však stále publikovala a v posledních letech se stala výkonnou redaktorkou odborného časopisu Česká literatura.

Práce se tedy soustředí na jeden jev v díle Jiřího Weila, který je ovšem nebývale pozoruhodný. Jde o disertační práci, která pod vedením Václava Tilleho vznikala na filozofické fakultě UK a která jako jedna z prvních integrovala do svého těla koncepty ruského a sovětského formalismu. Bylo třeba na práci nahlédnout z hlediska prvních kontaktů avantgardy s touto silnou vědeckou školou. Zároveň se ukazovalo, že způsoby odborné práce, jaké Weil zvolil ve své disertaci, lze vidět také v kontextu jeho rané publicistiky, jeho cest do Sovětského svazu.

Bylo přirozené, že Markéta Kittlová pro Spisy Jiřího Weila tuto disertaci připravila j vydání. Jde opravdu o značně pozoruhodný dokument své doby, který vysvětluje některé aspekty komplikovaných vazeb s ruským a sovětským prostředím v meziválečném Československu.

Celkově bych na práci chtěla ocenit vše co se zdařilo, jak jsem již napsala výše, jde o pozoruhodnou sondu, a zároveň asi není zcela možné skrývat, že práce mohla být přece jen ještě hlubší a v širších kontextech.

Práce otevírá řadu otázek, a myslím, že mnohé se ještě objeví v následné debatě.

Závěr

Předběžně klasifikuji předloženou disertační práci jako prospěšnou.

8. 1. 2024

Libuše Heczková

